

răsplătimă și s'o dămă ca noimă celoră ce potă face d'asemenea séu și mai bine. Astfelă de 'mboldiriă suntă neapărate, căci ele sporescū și facū să nainteze brasdele trase pe câmpulă cugetării.

Dérū suntă datorī sē viiă 'n ajutorulă acestui soiū de 'ntreprinderiă mai alesū cei cu 'nvătătură și cu sciință de carte. Ei sē lumineze calea, ei carii 'nțelegū, mai multū de câtū ori-cine, folósele ca și neajunsulă ce potă aduce nesce bune séu rele publicări.

Din acestū punctū de privire, eū unulă credū sē'mi împlinescū uă datoriă, spuindu'mi părearea într'ua afacere atătū de 'nsemnată.

Dreptū temeiu, voiū lua uă carte de curëndū tipărită de d-lū Hințescu, la Sibiu⁽¹⁾. Ênsē, vorbindū de dēnsa, m'oiū nevoi s'așternū aci totū ce cugetū despre modulă «cum trebuiescū culese și publicate proverbele nóstre poporare».

II

Nu potū începe mai bine, de câtū prin a lăuda norocita ideiă ce-a avutū d-lū Hințescu. Căci, prin stringerea la unū locū, și câtū s'a pututū mai completă, a proverbelorū romănesci, d-sea a 'mplinitū una din lipsele ce

(1) «PROVERBELE ROMANILORU» adunate și edate de I. C. Hințescu. 1877. Sibiu. Editura și tiparulă tipografieī eredeī de Closius.